

Nomina conservanda of Coleoptera II

by

K. W. DAMMERMAN D. Sc.
(Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, Leiden)

With reference to the comments by Prof. SCHEDL in the Entomologische Berichten 13 (300): 96, June 1950, I should like to bring forward the following arguments in favour of my proposals moved in the Entomologische Berichten 13 (295): 11.

The type species of *Scolytus*.

GEOFFROY (1762) first introduced the generic name *Scolytus*, using, however, not a binominal system, calling the only species placed by him in his new genus „le scolite”. GOEZE (1777) made the generic name *Scolytus* a valid one by replacing the name „scolite” by *Geoffroi* (= *geoffroyi*). This name, *Scolytus geoffroyi*, was generally accepted and remained in use until according to the Rules the specific name *geoffroyi* was replaced by *scolytus* Fabricius (1775).

According to the Code scientific names should not be rejected because of tautonymy, and we are of opinion that not all tautonyms should be rejected as such, like botanists still do to-day. Any tautonym used by the original author should certainly be accepted; nearly all tautonyms, however, now in use, are newly coined names never used as a binominal combination before.

We should therefore insist on the International Commission for, instead of fixing tautonymic names, retaining the binominal combination first used by the author who raised a former specific epithet to generic rank. These new binominal combinations were generally accepted and remained in universal use until the rules of the Code compelled us to reject these well-known names and replace them by tautonyms.

In case of *Scolytus* the Commission therefore is asked to designate *Scolytus geoffroyi* Goeze (1777) as the type-species of the generic name *Scolytus*, and not *Bostrychus scolytus* Fabr., and to place the former name on the Official List.

Myelophilus versus *Blastophagus*.

Prof. SCHEDL recommends the fixation of *Blastophagus* Eichhoff (1864) instead of *Myelophilus* Eichhoff on ground that the earlier name *Blastophagus* Gravenhorst (1827) became worthless by the emendation of this name by the same author into *Blastophaga* (1829). This supposition, however, is certainly incorrect. No name loses its priority or validity by a later emendation. The name *Blastophagus* Gravenhorst can only be invalidated by its suppression by the International Commission. Even if a proposal should reach the Commission to suppress the name *Blastophagus* Gravenhorst and to fix the emendation *Blastophaga* officially, it would be unwise and confusing to reintroduce the same name *Blastophagus* as a generic name for another insect, especially in this case where the original author (EICHHOFF) has already rejected his first name on ground of pre-occupation.

Neither can we fall in with Prof. SCHEDL's opinion of the name *Blastophagus* Eichhoff being the commonly used name. Eichhoff's new

name *Myelophilus* was generally accepted after its introduction and only recently the name *Blastophagus* has been revived. The name *Myelophilus* is still used, e. g. by HAGEDORN in the Coleopterorum Catalogus (1910), and by KLOET and HINCKS in their Check List of British Insects (1945).

The valid name *Myelophilus* Eichhoff can be fixed without suspension of the Rules, but *Blastophagus* Eichhoff cannot.

Therefore, the Commission is asked to place the generic name *Myelophilus* Eichhoff on the Official List of Generic Names and is requested to add the invalid generic name *Blastophagus* Eichhoff to the Official Index of Invalid and Rejected Names.

August 1950.

Over onjuiste etikettering

door

G. KRUSEMAN

In de Entomologische Zeitschrift van 1 Juli 1950 begint een vervolgartikel van Dr v. FROREICH „Richtlinien für Fundortbezettelung“. In dit overigens zeer duidelijke en juiste betoog komt m. i. één zeer gevaarlijke opmerking voor, waar hij voorstelt bij kennelijk valse etiketten een gecorrigeerd etiket aan de speld te steken. Wat is nl. het geval? Dr. v. FROREICH heeft exemplaren van *Celerio dahlii* Geyer ontvangen, welke volgens het etiket uit „Süd Frankreich“ en de „Can. Ins.“ afkomstig zijn. *Cel. dahlii* zou echter alleen op Corsica voorkomen; ik citeer Dr v. FROREICH: „Von einem Auftreten dieser rein korsischen Unterart der *euphorbiae*-Gruppe in Südfrankreich ist bisher in der Literatur nichts erwähnt“, terwijl op de Canarische eilanden de ondersoort *aithymali* vliegt. Hij neemt aan, dat beide etiketten vals zijn en vervolgt: „Ich habe daher beide Stücke mit Fundortzettel „Corsica, nach REBEL und SEITZ“ versehen, die beiden falschen Etiketten eng zusammen gefaltet und unter die neue Fundorbezeichnung gesteckt, nachdem ich darauf den Namen des Lieferanten mit dem Zusatz „fide“ vermerkt hatte. Auf diese Weise sind die zwei Falter noch als sammlungsfähige Stücke mit richtigem Fundort anzusehen und obendrein ist die falsche Fundortbezeichnung nebst dem Namen desjenigen, der sie mutmasslich erteilt hat, festgehalten.“

Deze handelwijze komt mij minder gelukkig voor. In zo'n geval dient men duidelijk te laten uitkomen, dat het vindplaatsetiket vermoedelijk vals is, het dient niet klein onder de dieren weggestopt te worden. Het etiket Corsica heeft bovendien geen enkele waarde. Men vermeldt op een apart etiket: vindplaats vermoedelijk fout; in dit geval met de toevoeging: *C. dahlii* alleen van Corsica. Of als ge Latijn prefereert: *Indicium loci videtur dubium*. Doch nooit de oorspronkelijke etiketten verknoeien (wat hier niet gebeurd is), of een schijnbaar goed etiket toevoegen. Bovendien zou men uit „Corsica, nach REBEL und SIETZ“ kunnen lezen, indien men de werkwijze van Dr v. FROREICH niet kent, dat in een artikel van REBEL & SIETZ aanwijzingen op dit bepaalde dier te vinden zijn.

Ten slotte kunnen de etiketten achteraf echt blijken. Denk aan HEYLAERTS's opgave van *Whittleya retiella* Newman van Breda!

Amsterdam-O., Zeeburgerdijk 21, Juli 1950.